

Tetřívka a sova nejsou jediní, kteří v Krkonoších trvale žijí

V reakci na rozhovor na [IDnes.cz](https://www.idnes.cz) z 18.11. „[Sova nic neuloví, tetřívka nepřeběhne. Nové sjezdovky škodí Krkonošům](#)“

Před pár dny byl zveřejněn rozhovor s biologem RNDr. J. Flouskem Ph.D. ze Správy KRNAP, který upozornil na problémy volně žijících zvířat v okolí lyžařských areálů a sjezdovek v Krkonoších. Ochrana přírody na území Národního parku je prioritou i pro ty, kteří v Krkonoších žijí a podnikají. Nejde ovšem o jedinou důležitý aspekt.

Cestovní ruch a lidská činnost nenávratně proměnily krajinu Krkonoš ještě předtím, než bylo území v roce 1963 prohlášeno Národním parkem. Na starých obrázcích jsou Krkonoše téměř bez lesů, louky sloužily k pastvě, na mnoha místech se těžilo. Poté, co vznikl Národní park, stala se ochrana přírody tématem a zónace tohoto rozsáhlého území umožnila stanovit vyšší či nižší stupeň předmětu ochrany jednotlivých území. Za nejcennější území národního parku se především považuje 1. a 2. zóna. Na těchto územích je jednoznačnou prioritou ochrana přírody, kterou krkonošské obce podporují a na ochraně těchto území úzce spolupracují se Správou KRNAP, obdobně tento problém vnímají podnikatelské subjekty působící na území KRNAP, především pak provozovatelé lyžařských areálů.

3. zóna a ochranné pásmo KRNAP jsou místa trvale poznamenaná činností člověka, tj. místa s méně významným předmětem ochrany přírody (v tomto duchu bylo území KRNAP rozděleno) – lokality, kde se nachází převážná většina lyžařských areálů a skoro 100% rozvojových projektů obcí a měst obsažených v jejich územních plánech, či nové koncepci Svazku měst a obcí Krkonoše.

Doktor Flousek v rozhovoru vyjmenovává druhy zvířat, kterým prostředí sjezdovek škodí, nebo ovlivňuje jejich chování. To ale ve 3. zóně a ochranném pásmu ovlivňuje i jakákoliv jiná další činnost člověka, respektive lidí, kteří v Krkonoších žijí a pracují. Je tedy potřeba si položit otázku, co jiného než cestovní ruch by mělo být obživou místních lidí, a pokud by tomu být nemělo, mají se tito lidé odstěhovat z horských obcí do měst? Druhou možností je najít společná řešení pro území Krkonoš tak, aby právě v těch nejméně „cenných“ územích (z pohledu ochrany přírody, tj. ve 3. zóně a ochranném pásmu) našli všichni zúčastnění kompromis a vzájemný respekt.

Cestovní ruch je dominantní zaměstnavatel

Je nesporné, že dominantním zdrojem obživy místních lidí je cestovní ruch. V roce 2017 přijelo do Krkonoš 966 tisíc lidí, z toho zhruba 72 % Čechů¹, kteří tu strávili průměrně 4 noci. V létě návštěvníky do Krkonoš láká turistika, cyklistika a další služby. V zimě je motivací především sjezdové lyžování, obdobně jako v jiných evropských horstvech, včetně Alp.

„Studie KPMG z roku 2014 ukázala, že 1 koruna utracená v lyžařském areálu generuje dalších 7 Kč, které zákazník utratí za ostatní služby jako je ubytování, stravování a další aktivity². V roce 2017 pracovalo v cestovním ruchu dle našich zjištění již 45 tisíc lidí a to zejména v příhraničních oblastech. Na daních a dalších odvodech podnikatelé v cestovním ruchu odvedli 12,6 miliard korun³,“ říká Libor Knot z AHS ČR a dodává: „Krkonoše z tohoto objemu tvoří zhruba 30-ti procentní podíl. Přínos podnikatelů v cestovním ruchu pro státní rozpočet dosahuje výše 3,8 mld. korun.“ Nad tuto částku je třeba zohlednit i ty, kteří jsou na cestovním ruchu závislí nepřímo, tedy pekárny, prádelny, dopravci,

---

¹ Data ČSÚ

² KPMG: Horská střediska v ČR, 2014

³ KPMG: Analytická studie: financování a ekonomika horských středisek v ČR, 2018

dodavatelé atd. I oni trvale zaměstnávají obyvatele krkonošských obcí a měst a i oni generují do státního rozpočtu nemalé částky.

85% ploch sjezdovek je mimo Národní park, tj. v ochranném pásmu

Další upřesnění si zaslouží část o rozsahu ploch sjezdovek na území Národního parku a ochranného pásma. „Máme za to, že srovnávat situaci z roku 1964 se stávajícím stavem je zavádějící. Dle našich dat nesedí ani udávaný počet hektarů sjezdovek, který se v rozhovoru s RNDr. Flouskem objevil. Jasnější představu lze ale získat pokud se podíváme na podíl všech sjezdových tratí na území NP a ochranného pásma. Sjezdovky tvoří pouze 1,18% z této celkové plochy (55 tis. ha). Podíl sjezdovek s technickým zasněžováním je pak ještě nižší – 0,83% z celku. **Zhruba 85% všech sjezdovek leží v ochranném pásmu, tedy mimo Národní park.**“⁴ dodává Libor Knot.

Dosavadní projekty lyžařských areálů

„Je třeba zdůraznit, že dosavadní spolupráci mezi městy, obcemi, Správou KRMAP a podnikateli v cestovním ruchu provázela vždy snaha o konsenzus. A my věříme, že stejně tak tomu bude i nadále,“ říká Libor Knot z AHS ČR.

„Všechny dosud realizované projekty jsou součástí Plánu péče KRMAP, který vznikl v roce 2010 jako „regionální konsenzus“ mezi Správou KRMAP, městy, obcemi a provozovateli areálů. Projekty, na kterých se shodl KRMAP, města i podnikatelé, se promítly do územních plánů daných obcí. Obcím zaručují perspektivu dlouhodobého rozvoje. V rámci těchto projektů obce řeší zejména problémy infrastruktury, jako je parkování s přímou vazbou na lanová dopravní zařízení a odjezdové sjezdovky (řešení dopravy v klidu a přesun návštěvníků po zaparkování bez aut v dané lokalitě), či dílčí rozšíření sjezdovek, která v daném místě nejsou bezpečná (např. zúžení místa sjezdovek, rozproštění lyžařů na větší plochy u dojezdů lanovek apod.).

„Koncept Svazku měst a obcí Krkonoše, v otázce dalšího rozvoje, je velmi umírněný, neprosazuje budování „ryze nových“ sjezdových tratí v jednotlivých areálech ale budoucnost vidí v propojení stávajících areálů, které jsou od sebe vzdálené často pár kilometrů. Cílem je nabídnout společný lyžařský skipas a spojení pomocí lanovek či převážně odjezdových lyžařských cest, tak aby lyžaři mezi areály nepřejížděli auty, ale pohybovali se k přírodě šetrnějším způsobem. Ostatně, na tento způsob propojení areálů jsou čeští lyžaři standardně zvyklí z alpských středisek,“ doplňuje Jan Sobotka, předseda Svazku měst a obcí Krkonoše.

Budoucí projekty a rozvojové plány obcí

I v případě možných budoucích propojení lyžařských areálů jde o území ochranného pásma a 3. zóny KRMAP. Zda jsou takové projekty možné a za jakých podmínek si Svazek měst a obcí Krkonoše nechal posoudit od týmu odborníků, kteří se touto problematikou dlouhodobě zabývají. Výsledný seznam takto posouzených návrhů poslouží jako podklad pro jednání se Správou KRMAP o Zásadách péče, které by měly vejít v platnost v roce 2020.

Součástí této strategie by mělo být i systémové řešení zadržování vody v krajině. Akumulační nádrže na vodu využitelné v zimě pro technické zasněžování by měly být umístěny v méně cenných lokalitách z pohledu ochrany přírody, mohou plnit i funkci požární nádrže, a především umožní akumulovat vodu v příhodném období, tj. z jarního tání, nebo z letních či podzimních dešťů. Do budoucna to umožní zasněžít např. 30 – 50% sjezdovek, omezit čerpání vody z vodotečí, v období méně vydatných na průtok, a především zahájit lyžařskou sezónu v případě mrazivého počasí. Socio-ekonomické dopady

---

⁴ www.krnap.cz/krnap-a-jeho-ochranne-pasmo/

na region, které jsou spojené s opožděným, či omezeným průběhem lyžařské sezóny v důsledku nedostatku vody pro zasněžování by bylo možné naplněním tohoto konceptu eliminovat.

„Jednání o Zásadách péče mezi Svazkem měst a obcí Krkonoše a Správou KRNAP by chtěl Svazek zahájit v nejbližší době. Věříme, že i u tohoto dokumentu půjde o konsenzus mezi ochranou přírody a potřebami lidí, kteří na území Národního parku žijí,“ dodává Libor Knot.

Vrchlabí, 28.11.2018

za AHS ČR

PaedDr. Libor Knot, ředitel